

Кальченко & К°

Народная Воля

Надвор'е

Сёння ўдзень па краіне захавацца пераменная, аблокачана. Вёсёр паўночна-ўсходні, 4-9 м/с. Тэмпература паветра ў Віцебску, — +13...+15, Магілёве — +14...+16, Мінску, Гродне — +15...+17, Брэсце, Гомелі — +16...+18.
У наступныя дзве суткі — пера-

важна без ападкаў, толькі ўдзень 10-га мая месцамі кароткачасовы дажджы. Вёсёр паўночны, 3-8 м/с. Тэмпература ўначы — +1...+6, 9-га на большай частцы тэрыторыі, 10-га месцамі замарзкі да 0...-2, на тэрыторыі Палесся на глебе да -3...-5. Тэмпература ўдзень — +13...+18.

Пейджинговую связь
редакции обеспечивает
МОБИКОМ
пейджинг-система
(017) 222-46-51
(017) 222-46-52

3 ДНЁМ ПЕРАМОГІ!

Успомнім усіх пайменна...

Сёння я хачу праз вашу газету горада і сардэчна павіншаваць з Днём Перамогі сваіх аднапалчан, якіх у гэтыя гады змагаўся з чорнай новаляй і адолеў іе. Цяпер яны жывуць у розных кутках Беларусі і Расіі. Я іх ўспаміну, люблю і жадна гвардзейскага здароўя, дабрабыту і доўгіх год жыцця сярод родных і блізкіх людзей. Яны заслужылі самай лепшай долі.

Адрасую свае віншаванні:
ЗЛІДЗЕНКУ Аляксандру Паўлавічу і КРЫВІЧУ Васілю Васільевічу (г. Гомель); ПІКУЛЮ Мікалаю Пятравічу (г. Мінск); АНДРЭАНКУ Міхаілу Іванавічу (г.п. Брагі); САЧКУ Пятру Усцянавічу, ЗІОРУ Івану Мікалаевічу і ГРУШЭНКУ Аляксандру Якаўлевічу (в. Конаўшчына Брагінскага раёна); СІЛАНЦАВУ Мікалаю Аляксандравічу (г. Смаленск); САМАРАДОВА Аляксандру Іванавічу (г. Алякс).

Разам з гэтым нізка сцягну галаву перад тымі бацькамі саброя, хто загінуў у шэрагах барацьбы з захопнікамі.
Гэта ГУЛЯЙ Самён Макаравіч (в. Амелькаўшчына Хойніцкага раёна); ГАНЧАР Іван Фаміч (в. Мікулічы Брагінскага раёна); ЦЯРШКА Самён Іванавіч (в. Кавака Брагінскага раёна); МАКАРЭНКА Данила Кірылавіч

(в. Конаўшчына Брагінскага раёна).
«А ці ж можна ў такую хвіліну забыць дарагіх родзічаў — бацьку Шубянку Аўдэю Сцяпанавіча і родных маіх братоў Рыгора і Пятра з вёскі Міхайлаў Брагінскага раёна, таксама загінуўшых за родную Беларусь?»
Вечная ім слава і царства нябеснае...

Дарагой цаной здабылі мы Перамогу. Замагліся недарэмна. Намечына стала мірнай, дэмакратычнай дзяржавай і збудавала для сваіх грамадзян заможнае жыццё. Нават з намі пастрабавала паліцыя — гуманітарную дапамогу пасылае. Але нашы кіруючыя колы чамусьці спалохаліся і сказалі: «Не пашчаці!» Можна, у іх ёсць упэўненасць, што ў хуткім часе і мы, пераможцы, будзем жыць не горш за пераможаных?

На жаль, нішто не паказвае на гэта... Але веру ў лепшы заўтрашні дзень. І ўспаміну пайменна ўсіх, хто набліжаў Перамогу, спадзяюся, што нашы дзеці і ўнукі зробяць усё, каб і родная Беларусь была шчаслівай.

Аляксандр Аўдзевіч ШУБЯНОК,
імяніда Вялікай Айчыннай вайны,
жыхар в. Конаўшчына
Брагінскага раёна.

Не хадзіце каля Кастрычніцкай плошчы

Жыхары Мінска Сяргей Папкоў і Валерый Буйвал, якія накіравалі ў гарадзкім завулку на правядзенне ў Мінску 18 мая сходу грамадзян, папярэджаны пры мажымых негатыўных для іх наступствах.

Заўваж, гарышанкам была накіравана 2 мая. Яе аўтары, актывісты Кансерватыўна-Хрысціянскай партыі — БНФ, прасілі даць дазвол на правядзенне 18 мая з 8 гадзін раніцы да 8 вечара на Кастрычніцкай плошчы сходу грамадзян з колькасцю ўдзельнікаў да 5 тысяч. Мэта сходу, як вынілае з заўваж, — лавесці да міжнароднай грамадскай наступнае: «Грамадзяне Беларусі не прызнаюць ніякай «саюзнай дзяржавы» і «у адпаведнасці з Канстытуцыяй будучы абараняць незалежнасць краіны»; «грамадзяне Беларусі не прызнаюць змены Канстытуцыі краіны незаконнымі істатутамі». Пры гэтым аўтары заўваж прасілі гарышанкам не прапаноўваць для правядзення сходу леспаркавую зону, усходнюю частку і іншыя плошчы, паколькі плануемае мерапрыемства «мае агульнадзяржаўнае значэнне».

Як паведаміла прэс-служба Кансерватыўна-Хрысціянскай

партыі — БНФ, 4 мая заўважкі былі выкліканы ў аддзел па сувязях з грамадскасцю ГУУС Мінгарвыканкома. Ад імя кіруючых ГУУС ім было перададзена: усё, хто 18 мая прыйдзе на Кастрычніцкую плошчу для ўдзелу ў сходзе, будучы затрымаваны. Акрамя таго, калі арганізатары не адмовяцца ад заўважанага мерапрыемства, будучы ўзбуджаны справы па акцыях, што прайшлі 26 красавіка на праспекце Ф. Скарыны (адной з іх, як вядома, было шэсце ад плошчы Незалежнасці да ГУМ; арганізаванае прадстаўніцтвам КХП-БНФ; тым нішто з удзельнікаў і арганізатараў не было затрыманым).

У адказ на гэтыя папярэджанні заўважкі актыўна забавалі, што беларуская Канстытуцыя не забараняе грамадзянам хадзіць у раёне Кастрычніцкай плошчы. Тым не менш ад канчатковага разважання яны ўстрымаліся да прымянення афіцыйнага адказу гарышанкам.

Трэба адзначыць, што 18 мая ў Палаты Рэспублікі, які размешчаны ў раёне Кастрычніцкай плошчы, будзе праходзіць другі ўсебеларускі народны сход, ініцыюемы ўладамі.

Скажыце, каб усе пазналі, што прайшоў істотны, законны працэс сменны іменна прэзідэнта, а не ўсёй номенклатуры. Такія заяўлены і дзеянні, на мой выгляд, ослабляюць раскол у грамадстве. Інакш многія не поймуць ні аднаго кандыдата ад дэмакратычных сіл і ім прыдзецца дэкарыцца тэперашняму, хоця, як он сам заявіў: «Я вам усём ізрадыю надало». А вельмі істотна гаворыць.

Іван АРСЕНЬЕВ,
Поставскі раён.

ПРЕДЛАГАЮ

Задача №1 — заменить только Лукашенко

Единую кандидату в президенты следует убедить людей прежде всего в том, что перед собой он ставит цель привести к власти демократические или оппозиционные силы и людей, находящихся теперь у власти и имеющих президентом, поимать с работы, а в том, что основной и единственной его задачей является замена только одного человека — президента, притом замена по закону, согласно Конституции РБ. Если руководители всех уровней «вертикали», а также предпринятый и организованный поворот в избирательном положении после выборов, только тогда можно рассчитывать на успех. Не сработает инстинкт самосохранения людей у власти, естественный при другом раскладе. Не будет необходимости руководителям всех районов вмешиваться в избиратель-

СКАНДАЛ

Бей барабан. До конца...

Владимир ДОВЖЕНКО

В №78 за апрель мы публиковали интервью «Мне все по барабану» со спортивным журналистом БТ Алексеем Довалем, в котором он поделился своими мыслями о положении дел на телевидении, стиле и методе работы нового руководства, затронул вопросы профессионализма, этики и права.

И вот через несколько дней неожиданный звонок в редакцию. Алексей Доваль избит, задержан и в наручниках отправлен в РУВД Первомайского района г. Мінска прямо с места своей работы по улице Макаенка, 9. Мотив задержания — был пьян. Официальные документы этого не подтверждают.

Подорожние читайте на 2-й странице.

Василь Быкаў. Франтавік, пісьменнік, грамадзянін.

СОБЫТИЕ

Вручены премии имени Анатолия Майсена

Память... Об Анатолии Майсене, известном политике и талантливом шем публицисте, трагически погибшем в 1996 году, оно со временем становится острее. Как жаль, что так рано оборвалась его жизнь. Как нужно его слово сегодня!

В память об Анатолии Майсене «Народной волей» и «Белорусской ассоциацией журналистов» ежегодно проводится специальный творческий конкурс.

Как уже сообщалось, по итогам прошлого года лауреатами премии имени Анатолия Майсена стали Виктор Дашук, Владимир Глод и Марина Котыш.

На днях состоялось торжественное вручение премий имени известного политика и публициста. В кабинете главного редактора «Народной воли», кроме

назначенных, присутствовали работники газеты, жена Анатолия Майсена Лада, сестра Людмила и 10-летняя дочь Настя. Очаровательная Настя порадовала всех своим стихотворением. Известному режиссеру Виктору Дашуку премия пришлось вручать прямо в больнице, где накануне он перенес операцию.

Ровно два года нет вестей о бывшем министре внутренних дел Юрии Захаренко. Накануне печальной даты к его матери Ульяне Григорьевне съездили Василий Шлыников, Павел Козловский, Людмила Карпенко, Олег Волчек, Владимир Кормилкин, корреспонденты Радио «Свобода» и «Народной воли».

Сказать, что Ульяна Григорьевна была рада гостям — это ничего не сказать. Как всегда, напекла своих вкуснейших украинских пирогов, пригостила нас. Посидели, подыали рюмку за МИНИСТРА, за ЧЕЛОВЕКА.

Фотограф Владимир Кормилкин привез часовую фильм, в котором он собрал эпизоды из жизни Юрия Захаренко, его выступления на пресс-конференциях, митингах, кадрах, снятые в домашней обстановке. Шелый час сшили полукругом и молча смотрели. Один час он был с нами. Пока только один час.

Отвлекитесь на день, господа из органов власти и Министерства внутренних дел, от важных го-

сударственных дел и позвоните матери Юрия Захаренко Ульяне Григорьевне. Съездите в Василевичи, где она живет. Посмотрите ей в глаза. И вам все станет ясно.

2 года. 730 дней. 17 520 часов. 1 051 200 минут. Без сына.

Александр СИЛЧ.
Гомельская область.

Валентин ТАРАС, писменник, ветаан Вялікай Айчыннай вайны

«Ніхто не забыты, нішто не забылася» — пачаў з паловай дэсяцігоддзяў гэта гучыць як клятва жыццёва над магіламі палеглых у змаганні за Бацькаўшчыну на палёх Вялікай Айчыннай вайны, над магіламі закатаваных у лагерах смерці, над прахам усіх нашых Хатыняў. Простая і суровая формула агульнанароднай Памяці. Але ёсць яшчэ і індывідуальны пачаць, а яна ў розных людзей таксама розная — і сумленная, і крывадушная, і самастойная, і запавядаючая, сфарміраваная ўсялякімі міфамі, прапагандысцкім «прамысловым мастом». Каб чалавек помніў толькі тое, што трэба ўдазе.

Кожны год, адзначаючы чарговую ўгодкі Перамогі, экспloatуюць на ўсё катушцы менавіта тую памяць, якая патрабуецца тым, хто стаіць на трыбуне парад. Памяць афіцыйную, праварную і зашэражаную «наверсе» і крывадушную таксама, калі пра вайну гавораць праба, аднак не ўсё, калі замоўчваюцца нібыта другароднас, нібыта негтыповасць, тое, што пазначана ярлыком «дэстабілізацыя». Гэта з аднаго боку. З другога — робіцца спроба наогул схапіць Вялікую Айчынную вайну з высокага пастамента гісторыі, спроба ахарактарызаваць гэту вайну як вайну паміж двума фэадыялізмі, чырвоным і карычневым, і толькі. Што ёсць альбо недасведчанасць, гістарычнае невуваж, альбо кан'юктурная палітычная спекуляцыя.

Наўрад ці маюць рацыю і тыя, хто лічыць, што гітлераўская акупцыя была для Беларусі меншым злом, чым сталінскі рэжым, і на гэтай падставе шалкам апраўдваюць тых, хто пайшоў на актыўнае супрацоўніцтва з акупантамі, нават пайшоў, якіх той-сёй пачынае называць «жаўнерамі беларускай паліцыі», «заўважарамі і бальшавізмам». Аднак народ у гады акупцыі называў пайшоў «бобікамі», што можа пацвердзіць любы чалавек, які тую акупцыю перажыў. Не з бальшавізмам яны змагаліся, а з безабароннымі людзьмі — разам з немцамі палілі вёскі, былі аховы ў канцлагерах, і аховы жорсткай, нілоскай.

Вось адна толькі рыскачка, якую прыводзіць Аляксей Аляксавіч у сваёй дакументальнай апавесці «Нямы», апублікаванай у пасмартным томе «Вікі»: былы вясельны канцэрт у Азарычах распавядае, як прывозілі ў канцлагер сажу: «Калі прыходзіла машына, палілі кідаць у галоўныя натоўп палімеральныя бомбы хлеба, старуюся абважэла пацаліць каму-небудзь у галаву. «Буркавымі» гранатамі — проста ў твар, вясельны канцэрт прывесіць безліч. Я, напрыклад, на свае вочы бачыў, як перад чарговым крывавай акцыяй у мінскім гэта каля яго збіраўся шэры абыз паловы, прысуджаных з навакольных вёсак — гэта палілі загалі павядамілі сваім ролічам, што ў гэта абдуліся акцыя, дзе каб пад'ехалі за жыдоўскім дэбром. І трылілі потым на падвокі стараньку, пачатковую шалашам маёлю яўрэйскай паліцыі, ейная транты... І гэта — жаўнеры? Ші ўсё-ткі «бобікі»?

Справа не ў тым, які рэжым, сталінскі ці гітлераўскі, быў меншым злом. І хоць увагу не маю паміж ім прыналежнасцю розніцы, хоць і той і другі былі жорнамі ад-

нато мліяна, паміж якімі апынуўся народ, на той час глыбінны характар вайны вызначала не сталіншчына, а супраціў народа інашэманай новае, яно бітва за сваё не толькі гістарычнае, а проста фізічнае існаванне. Бо нацысты былі неадзіна паслядоўныя і педантычныя і свае планы ліквідацыі не толькі яўрэйства, але ў перспектыве і славянства, калі не ў пятах крэматорыяў, што, дарчы, таксама прадагледжвалася, дык шляхам анямечвання, мелі намер здзейсніць да канца.

Варта нагадаць некаторым сённяшнім маладзёнам, што ўсё гэта было даказана на міжнародным судовым працэсе ў Нюрнбергу, дзе судзілі палітычных нацысцкіх ваяцкіх злачынцаў. У 41-м народ адчуў гэта істотным самазахаваннем, адразу разгладзеў у германскім фашызме звера не менш страшнага, чым свой, так бы мовіць, хатні. Ды гэты інашэмань звер і не хавалі сваёй натуры, першыя ж яго крокі па нашай зямлі былі крывавае, нялюдскія — адны збеглі з вяснянапалонных часта варты! Зноў жа на свае вочы бачыў я — у чэрвені—ліпені 41-га аднашашышчыны хлопчык, які палонных гналі, што скаціну, білі кіямі і прыкладамі, бачыў, як канвой рэструшвалі ботамі хлеб і бульбу, пакладзеныя на дарогу перад калонай кабетаў, з рогатам перакрываў, адукувальні ў бок вёсцы з вайлы, і калі хто з палонных напавясе, каб ухваліць кавалчак хлеба ці бульбінку, уклічыў, каб глынуць з лужыны, яму стралялі ў патыліцу...

А шчыбенцы на вуліцах Мінска ў першыя ж дні акупашы? А правілы акупашынага рэжыму, калі за парушэнне нават самага дробязянага параграфу пагражыў расстрэл? Не, панаве, з гэтым нізакосным зверам трэба было біцца насмерці. І што б там ні прывяло некага на бок акупашы, на той час гэта было здрадай. А самае палюнае, — і тут асноўная памылка тых, хто глядзіць на Вялікую Айчынную як на вайну не нашу, чужую нам вайну паміж двума тыраміям, што шалкам апраўдвае беларускіх канцэртараў, — нешта вырашае Вялікую Айчынную з агульнай канцэртэ другой сусветнай вайны, з канцэртэ глабальнай бітвы з германскім фашызмам, які ў той гістарычны момант быў глабальнай патроўай будучыні чалавечства. Таму біўся з гітлерам увесь свет, усё вялікіе захаваны дэмакратыі — англійская, французская, уся акупаваная немцамі Еўропа, амаль увесь амерыканскі кантыненат на чале з ШША. Як можна на гэта не зваяжыць?

І, дарчы, захавані дэмакратыі сваіх канцэртараў па глабальнасці не глядзілі! Прозвішча аднаго з першых канцэртараў, нарвежскага прэм'ер-міністра Каслінста стала сімвалам захаванай чалавечнасці. Пасля вайны Нарвежскіх расстрэлялі Каслінста, Францыя расстрэляла прэм'ера канцэртара ўрада Пэтэна Лавала і пасадзіла ў турму былога свайго нацыянальнага героя, маршала Пэтэна — за тое, што жаўручынаў з гітлерам. Паканай канцэртараў і ва ўсіх астатніх ваяцкіх краінах захаванай Еўропы. Так што няма, француская спэцу захаваная нашымі «бобікамі» розных рэнту.

Ды прайшоў пачынаецца пачаць! І немагчыма, неатуральна і сёння жыць адной толькі былой нявыскаш, былой неспрымрэмашо да ўсіх тых, хто ў гады вайны па тых ці іншых прычынах апынуўся на нямецкім бачу барыкады, асабліва да тых, хто забудуў, разгубіў, трагічна памылюся. А калі кажаць пра пісьменнікаў, паэтаў, мастакоў, кампазітараў, якіх у той ці іншай ступені былі звязаныя з канцэртараў, трэба мець на ўвазе

простую рэч: творы не насціль адказнасці за ўчынк іх аўтараў, творчасць таго ці іншага пісьменніка, паэта, мастака, кампазітара не можа быць называсца закрэслена нейкім фактам яго асабістай біяграфіі. Сапраўдная літаратура, паэзія, мастацтва, наогул культура не падзеленыя на «чыстыя» і «нячыстыя», на «няняскаія» і «наскаія».

Усе таленавітыя творцы наскаія — і Аркадзь Куляшоў, і Наталія Арсенева, і Аляксей Пылін, і Ларыс Геніюш, і Янка Брыль, і Янка Запруднік, усё дзеці шынкой машы — Беларусі, толькі лёсы ва ўсіх розныя, дарогі рэжныя. Але хоць і розныя — на адной паліне сшышліся, сшыжваліся, перакрываўляліся. І паліны тая — пераважнабеларуская літаратура, паэзія, мастацтва, музыка — выйшаў за савецкія, таксама як і за анішэманьскія. У тым жа і справа, што за антысавецкасць у нашай краіне па-ранейшаму быць і бэсціль. У тым ліку і за яе «прывяты» ў ацэнцы вайны, у падыходзе да такіх дэбеліх, але ўсё яшчэ гарачых, шугучых пошымем у твар падзеі. Адакшчына, сустракаюцца ў штыкі рознічавыя, неадзінадушныя размова пра вайну, патрабуецца, каб на ботальным палатне, якое не адлюстравалі, не было аніванага змрочнага мажла, адны толькі міжворныя фарбы, білес гарду пераможцы. Патрабуецца, каб не паклазвалі дурці, адваротны бок той нашай вайны, усё тое жорсткае, нялюдскае, што было і ў нашых штыках у дачыненні да ўласнага народа.

Дзіўна! Во ўсім свеце, у тым ліку і па ўсіх каналах расійскага ТВ, паклазваліся і паказваліся сотні дакументальных фільмаў пра Вялікую Айчынную, у якіх нічога не замоўчывалася, у якіх «обнажыліся» і тыя явы, тыя выклічаны саўвядкі хваброў свядомасці і душы, якіх здарылі іхны да Перамогі яшчэ большы штыкі і пакуцілім, Але вярта заўважыць пра тое ж з беларускага тэлеэкрана, як на рыбе, нібы крывавае чапкі на чыё, нікавіжасца ахвоўні «чысценькай», «адзіна правільнай правай».

Так было і з ім дакументальным фільмам-малаголам «Пасля Перамогі», паказаным у свой час па БТ (рэжысёр Валерый Жыгалька). Ахвоўні «адзіна правільнай правай» прынікліся, бышам у фільме нічога не сказана пра гераізм і самазахаванасць партызан і падпалышчыкаў і ўчупіліся выклічана за «негтыпнасць», за тое нядабрае, нялюдскае ў партызанскай вайне, пра што, вядома, у фільме таксама было сказана, задыментавалі, што аўтар, акрамя «негтыпнасці» іхных дзеянняў, малюе партызан тым чорнай фарбай, выступаючы іх міражэрамі, рабаўнікамі, якія забралі ў сялян кароў і свіней, хлеб і коней, боты і азежне. На самай жа справе нічога такога не было, бо партызаны, як вядома, харчаліся святлым духам, а боты і азежне вёселі іх на пражы. Некай нават няёмка даказваць, растлумачваць дарослым людзям, што партызаны — не разгубленыя армія, што нішто ім нічога не паставілі ў цэнтралізаваным парадку, кіба што аўтаматы ППШ і міны, ды і тыя ў сшыпалі колькасці, што харчаліся, абдуліся і апрадзіліся яны за кошт беларускіх вёсак, без чаго не было б аніякага партызанскага руху, тым больш — менавіта. І толькі шалкам «негтыпнасці» чалавек, або хлопец, можа сшырвацца, што ўтрыманне чырвоцотыскай партызанскага войска было для беларускага селяніна радасцю, святкам душы, што ўсё аддавалася абсалютна дываральна, паднаслася на талерачцы, як хлеб-соль дарагім гасцям!

(Працяг на 3-й стар.)

Уточнение

В №80 за 4 мая 2001 года допущена ошибка. В проекте платформы кандидата в президенты Республики Беларусь «Белорусское общество нуждается в переменах» в последнем абзаце вместо слова «президентом» следует читать «председателем».

Редакция.

СКП «Парижская коммуна»
Ганцевичского р-на
Брестской обл.
Сдаёт свиноводческое помещение
для откорма свиней в аренду
на договорных условиях
Тел/ф.: (8-01646)
55-2-32

«Народной воле»
требуются
молодые,
энергичные,
коммуникабельные
руководители
своих новых
рекламных
проектов.
Обращаться
в рекламный
отдел УП
«Народная воля»
по тел.:
206-69-04;
206-69-06.

К. Сильвестра
К. Ветра, Станислава

СУСВЕТНЫ ДЗЕНЬ ЧЫРВОНАГА КРЫЖА
І ЧЫРВОНАГА ПАЎНЕСЦА

9 мая — 90 гадоў з дня незалежнасці С. Р. Калужскага (1911—1979), беларускага паэта і прафесара.

МАЙ
8
АўТОРАК
Усход 5:20
Заход 20:54
Дзень дні 15:34
Пўня 7 мая
Заход 22:17
Усход 23:04

НАВИНЫ

Беларускія нафтавікі ў Ненецкай аўтаномнай акрузе

Беларускія нафтавікі ў Ненецкай аўтаномнай акрузе ў бліжэйшы час прыступяць да геалагічнага вывучэння месцаў, якія могуць быць нафтамі. Гэтыя работы будзе праводзіць сумесна беларуская-расійская праграма ў форме таварыства з абмежаванай адказнасцю "Ненецка-Беларуская нафтавая кампанія" (НБНК), якая ў сакавіку 2001 года атрымала ліцэнзію на геалагічнае вывучэнне, пошук і апрацоўку нафты ў Ненецкай аўтаномнай акрузе. Уваходзіць у склад праграмы і вывучэнне нафтаносных пластаў у раёне в. Паддубна. Вікторыя МЯЖЫБЕВА.

Вучаць бяспечнаму сексу

Міжнародная грамадская дабрачынная арганізацыя "Надзея-экспрэс" абнавіла першыя вынікі па выніках даследаванняў валанцёраў-ліцэяў па навуцы равеснікаў ахове і палітыцы рэпрадукцыўнага здароўя.

Гэтая праграма дзейнічае ў рамках праекта "Інфармацыя і паслугі для падлеткаў і моладзі ў галіне аховы рэпрадукцыўнага здароўя" са жніўня 2000 года. Ён задача — навуковы студэнцкі перадачы веды па бяспечным сексуальным паводзінах у сваёй кожнай. Удзельнікі даследаванняў семінары сталі студэнтамі Беларускай дзяржаўнай універсітэта і Беларускай дзяржаўнай педагогічнай універсітэта.

Як сведчаць арганізатары праекта, вопыт падрыхтоўкі даследаванняў для адукацыйнай работы з равеснікамі (peer-education) у Беларусі вельмі бедны і

сканізаваны ў рамках неадрэагаваных арганізацый, якія рыхтуюць валанцёраў, у асноўным арыентаваны на ўласны вопыт; абмен інфармацыяй паміж арганізацыямі практычна адсутнічае. У сувязі з гэтым прадастаўляюць "Надзея-экспрэс" плануюць стварэнне адрэагаваных рэсурсна-метадагеднага цэнтру па пытаннях рэсурсаў. У ім будуць назапашвацца інфармацыя аб арганізацыях і спецыялістах, умяшчэнняў у працэсе навучнай равеснікаў равеснікамі, праграмы і метады навуковай, сінтэзны мейдэяпраект і іншы карысная інфармацыя. Для паловага выхавання моладзі гэты від навуковай асабліва важны, паколькі вядома, што падлеткі аддаюць перавагу атрымліваць веды пра секс менавіта ад равеснікаў.

Святлана ІЯСТРАХАВА.

Мастака Дзмітрый Івановіч выслаўся з майстэрні

Гродзенскі мастак Дзмітрый Івановіч, старшыня таварыства вольных майстроў і актывіст мясцовай арганізацыі БФФ "Адраджэнне", атрымаў падпісаны ад жыльцоў-эксплуатацыйнай службы № 5 горада Гродна, згодна з якім ён вымушаны да 10 мая выслацца са сваёй творчай майстэрні.

У свайм прапанаваным ЖЭС абавязвацца па ўказ прэзідэнта Беларусі № 302 ад 12 жніўня 1996 года. У адпаведнасці з гэтым указам, Гродзенскі абласны выканаўчы камітэт выключыў мастака са спісу ўладальнікаў творчых майстэрняў, якія карыстаюцца льготамі на арэнду палат.

Цяпер замест арэнды палат у мастака 25 тысяч рублёў, мастаку неабходна будзе плаціць суму, бліжэй да 160 долараў ЗША ў эквіваленте італійскага, што з'яўляецца для яго абсалютна непрыемным.

Івановіч упершыню, што рашэнне аб выключэнні яго са спісу на льготную арэнду палат з яго актывіст грамадзянскай паліцыі Дзмітрый Івановіч, акрамя свайго дра-

Павел МАЖЫЖКА

Ленін фоніт

Воронеж у памятку вожду Окцябрыскай рэвалюцыі В.І.Леніну радыяцыйны фон вышэй, чым у сярэднім па гораду. Правада, елі отойти от пьедестала метров на 25, уровень радиации снижается до общегородского. Спецыялісты аб'яўляюць, што прычына некалькіх павышэнняў радыяцыі ў чорным граніце, з якога зроблены постамент.

На здымку: вымярэнне ўзроўня радыяцыі ў памятніку.

ПАМЯТНИК В КУРОПАТАХ

Это наш долг и наше покаяние

Общественное объединение "Белорусская ассоциация жертв политических репрессий" выдало статью И. Кузнецова "Куропаты: следствие закончено?" в "Народной воле" за 18.04.2001 г., берет на себя организацию сбора средств на сооружение памятника жертвам политических репрессий 1920—1930 годов в Куропатах. С обращением о строительстве памятника мы обратились письменно к президенту Республики Беларусь А.Т.Лукашенко. Но, в нарушение своего же указа, Александр Григорьевич ответил так и не дал.

Мы, перешагнув порог нового века, нового тысячелетия, не имеем права не помнить о жертвах большевистского режима, который начался в 1917 году и продолжался несколько десятилетий. К всеобщему покаянию зовут души невинно убиенных. Непонятно, почему до сих пор нет громкого возмущения и негодования общественности в отношении Куропат? Почему безразлично народ достал и терпит десятки лет кровавый режим насилия? И самый страшный вопрос: почему вместе с простыми людьми до сих пор молчат представители духовенства? (Как известно, расстреляны и замучены тысячи священников, ксендзов и верующих).

Винаваты не только вожди. В той или иной степени повинны и мы, давшие себя одурманить, загипнотизировать, смирились, покорно терпели унижение, беззаконие и насилие. Искупление этой общей нашей вины перед Беларусью, памятью жертв толку в одном — каждый из нас должен ощутить личную ответственность за то, что произошло, настоящее и будущее. Должен понять, что массовый террор ни когда не мог бы состояться, если бы не наша пассивность, обернувшаяся молчаливым соучастием в убийствах миллионов ни в чем неповинных людей, в своей стране, своим правительством.

Мы не должны забывать о многих миллионах безвинных жертв. Разбейте негасимую лампаду памяти во имя успокоения их душ — наш общий и безглаго-

24 марта с.г. на страницах "Народной воли" была напечатана статья "Хищники увозят лес". Ее автор — экс-фермер из Вилейского района С.Лешкович. Он высказал обеспокоенность уничтожением лесных богатств.

Сегодня ему оппонирует руководитель Минского производственного лесохозяйственного предприятия М.Амелянович.

Лес рубим по плану

Рассмотрев статью С.Лешковича "Хищники увозят лес", помещенную в Вилейской газете, Минское производственное лесохозяйственное объединение сообщает следующее.

Весь комплекс работ лесохозяйственных предприятий — лесхозы выполняются в строгом соответствии с материалами лесохозяйственного проектирования. При проведении лесохозяйственных мероприятий в соответствии с проектом всех хозяйственных мероприятий на предстоящий 10-летний период работы. При этом такие мероприятия, как рубки главного пользования, рубки ухода за лесом, санитарные рубки намечаются конкретно по каждому лесному выделу.

Рассчитывая лесосека Вилейского лесхоза по главному пользованию составляет 92,5 тыс. куб. м, в т.ч. по хозяйному хозяйству — 52,2 тыс. куб. м. За 2000 год она исползована в целом на 84,4%, т.е. остались неустраиваемыми 14,4 тыс. куб. м лесосеки.

Общий объем заготовленной лесной древесины по лесхозу за 2000 год составил 167,9 тыс. куб. м, в т.ч. деловой — 90,6 тыс. куб. м. Из общего объема деловой древесины на рубках главного пользования заготовлено 55,1 тыс. куб. м, рубок ухода за лесом — 26,6 тыс. куб. м и прочих рубках — 8,9 тыс. куб. м. Объем деловой древесины хозяйного пользования составил 74 тыс. куб. м, в т.ч. на рубках главного пользования — 39,1 тыс. куб. м и рубках

ухода — 16,8 тыс. куб. м. В соответствии с планом отпусков древесины в 2000 году Вилейскому лесхозу разрешалось реализовать через торговые аукционы 13,2 тыс. куб. м лесосеки фонда по главному пользованию и 100 куб. м пиломатериала из рубок ухода. Из выделенного лимита лесосеки фонда по потребителю не востребовано 400 куб. м.

Поэтому утверждение автора статьи о том, что причиной бедственного положения Вилейского ДОКА является поставка лесозаготовительной на экспорт является необоснованной, так как в круглом виде поставляется на экспорт только мелкотоварная древесина, не пользующаяся спросом на внутреннем рынке. Более того, с 1 декабря 2000 года Министерством лесного хозяйства республики была разрешена лесозаготовка на экспорт в виде пиломатериала без каких-либо ограничений. Заполнение Вилейского ДОКА перед лесхозом по состоянию на 1 января 2001 года составляла 8 млн. руб.

Вокруг д.Заброды (квартал №86, вторая группа лесов) в плановом порядке велась работа по уходу за лесом вне пределов водоохранной зоны, не требующей согласования со службой охраны природы. Проводилось прореживание в сосновом насаждении возраста 50 лет с интенсивностью 20 процентов. Технологическая программа делового рубки существенного влияния на живой напочвенный покров не оказывает.

Поставка продукции на экспорт позволила лесхозу обеспечить решение экономических вопросов. При этом стоимость 1 куб. м пиломатериала в среднем составила 82,8 доллара США, а круглых лесоматериалов, предназначенных для изготовления мебели, — 20 долларов, что в два раза выше цен внутреннего рынка.

Капитан милиции свой рекорд посвятил независимой прессе

4 мая 2001 года, в Минском Дворце искусств на выставке "Пресса в Беларуси" известный белорусский силач Вячеслав Хоронехо установил свой 100-й рекорд за 10 минут 100 раз поднял 40-килограммовую пивную бочку.

Рекорд посвящен газете "Комсомолец правды в Белорусии". Неравнодушный белорусский силач к независимой прессе: предыдущее достижение этого же атлета по поднятию такой же пивной бочки составил 75 раз и был посвящен этой же газете — ее 75-летию.

Валерий ШУКИН.

ДЕМОКРАТИЯ ПО-БЕЛОРУССКИ

Ответ на письмо... в мусорном ящике

За годы президентства в нашей стране не только ликвидирована выборность руководителей городов и районов, но и возможность для граждан обращаться к назначенным-персональным.

"Перепиши с вами прекращение" — вот ответ, который часто получают заявители от всех ветвей власти: исполкомов, судов, милиции, прокуратуры, администрации учреждений и предприятий — после "победы" А.Лукашенко в 1996 году, когда были внесены изменения в закон об обращении граждан.

Из письма в редакцию депутата Галины Тарасевич:

В 1917 году в России, когда страной управлял Керенский, царил разоруженный, голод и бесхозяйственность. Коробок спичек стоил 1 миллион рублей... Мы умудрялись обогатить тогдашнюю матушку Россию, где, к слову, никогда не было дефицита в рублях.

В Беларуси за последние 7 лет — время правления одного президента — произошло уже две дефляции рубля, то есть отняли от рубля шесть нулей (миллион), чего не было в истории еще ни одного государства. Значит у нас, если не считать дефляционной рубль, коробка спичек сейчас стоит 12 миллионов рублей. Беларусь побила все мировые рекорды. Может, стоит внести это в Книгу рекордов Гиннеса. Правительство надо только принять соответствующее решение.

Н.В., пенсионер.

Побит рекорд Керенского

Истинная цена коробка спичек в Беларуси 12 миллионов рублей.

В 1917 году в России, когда страной управлял Керенский, царил разоруженный, голод и бесхозяйственность. Коробок спичек стоил 1 миллион рублей... Мы умудрялись обогатить тогдашнюю матушку Россию, где, к слову, никогда не было дефицита в рублях.

В Беларуси за последние 7 лет — время правления одного президента — произошло уже две дефляции рубля, то есть отняли от рубля шесть нулей (миллион), чего не было в истории еще ни одного государства. Значит у нас, если не считать дефляционной рубль, коробка спичек сейчас стоит 12 миллионов рублей. Беларусь побила все мировые рекорды. Может, стоит внести это в Книгу рекордов Гиннеса. Правительство надо только принять соответствующее решение.

Вас приглашает Париж...

По инициативе Французского Альянса г.Париж Бюро по сотрудничеству в области французского языка Посольства Франции в Республике Беларусь со своим белорусским партнером — Белорусской Ассоциацией преподавателей французского языка проводят в Минске "Европейский конкурс французского языка-2001". В конкурсе могут принять участие все ученики 9-х, 10-х и 11-х классов средних школ, гимназий и лицеев, изучающие французский язык. Конкурс будет проходить 11 мая в Минском государственном лингвистическом университете.

Участники конкурса должны будут написать сочинение на французском языке на предложенную Французским Альянсом тему. Разрешается пользоваться одноязычным французским словарем. Победитель конкурса будет приглашен в Париж с 8 по 15 июля 2001 года. Для него будет подготовлена обширная культурная программа. Сроки пребывания не могут быть перенесены. Учащиеся, которые не смогут по каким-либо причинам поехать во Францию в данный промежуток времени, не должны принимать участие в конкурсе. Для получения дополнительной информации обращаться: Посольство Франции (Бюро по сотрудничеству в области французского языка). Александр МАТИНЕТИ: 210-28-68. Белорусская Ассоциация преподавателей французского языка, МГЛУ. Светлана Андреевна ШАШКОВА: 236-76-63.

Галина Хорнова работает прыжками на высоте. Яна — малая. Работает в Гомельском будапештском управлении №107. Фото Сергея ХАЛАДЗІШНА, БелТА.

СКАНДАЛ

Бей барабан. До конца

Владимир ДОВЖЕНКО

В №78 за апрель мы опубликовали интервью "Мне все по барабану" со спортивным журналистом БТ Алексеем Довженком, в котором он поделился своими мыслями о работе коллег, стиле и методе нового руководства, затронул вопросы профессионализма и даже правды.

Разговор получился острым, в какой-то мере неслучайным — для "вертикали" национального телеканала, хотя, откровенно говоря, тон публикации был предостережением: в начале года Алексея отстранили без видимых на то причин от работы в

Момент задержания. Довль в наручниках.

эфире, закрывали еще ранее его авторскую программу для любителей футбола "Третий тайм", а также лишили права любого участия в создании передач "Стадион", "Спорт-курсы", к которым до этого он имел самое непосредственное отношение.

Приказом первого заместителя Беттлерадкомпании Игоря Рыбакова журналист был переведен в так называемую Дирекцию перспективного вещания, посажен, что называется, на голый оклад. Вполне объяснимо, что такая ситуация не устраивает его лично. Кстат, почти в таком же тоне вела мусорная каша до полусмерти творческих работников на Макеяна, 9, причем по разным причинам. Одна из главных — нежелание к существованию режиму. Лишь немногие, точнее, единицы, нашли в себе смелость принципиально высказать свои мысли.

В последнее время более или менее терпимое отношение к родному телевидению, державшемуся еще как-то на плаву, дало огромный крен к отметке "неуд", и это мнение о нем стало, можно сказать, почти общепринятым. Кроме, естественно, определенной группы лиц, желающих, вероятно, видеть его именно таким, и известной части населения, которой, обрзоно говоря, все по барабану.

Так вот, мы ожидали реакцию на справедливое и смелое замечание, но случилось превращение в еще большее. Впервые за более чем полувековую историю существования так околонулостью заведение на улице Макеяна. В помещении БТ был арестован журналист, на которого напали наручники и под вооруженной охраной препроводили в РОВД Первомайского района г.Минска. Как вы поняли, этим человеком оказался Алексей Довль. Предоставляем ему слово:

— 2 мая вечером в районе 21.30 я шел на студию (приехал с коллегами с футбольного матча

ответил: "А что, вам дал такое право оскорблять меня? Вы что — хозяин жизни?". Милиционер, словно оживший, тут же бросился ко мне, начал хватить за руки, порвал рубашку. А тут подоспели еще двое постовых, на меня посыпались удары. Скрутили, надели наручники.

И тут же "случайно" в фойе появились наши руководители: Виктор Чичин и Егор Рыбаков. Под их диктовку были написаны рапорта, сложили каждый друг с другом. Там указывалось, что я, находясь в пьяном виде, бросился на работников милиции, угрожал им физической расправой. Помню, Чичин сказал: "Вот пусть посподит... Нечего интервью во всякие газеты давать". Тут же пришла вооруженная охрана, и меня повели в РОВД. Там мне отказали в предоставлении медицинского освидетельствования для установления факта употребления алкоголя и состоянием опьянения и закрыли в камере (2х2), где уже было человек 9. В заочном я провел всю ночь, следующим утром после 10.00 меня освободили, предварительно выписав штраф в размере 5 тысяч рублей.

Я натиснул заявление на имя прокурора района о моем неправомерном задержании, применении ко мне физической силы, прошел медосвидетельствование (естественно, наличие алкоголя и этилового спирта в крови не было обнаружено), снял побои (кровоподтеки) на спине и руке, следы от наручников, вывих плеча. По данному факту начато расследование. Думаю возбудить уголовное дело. Меня не так утешает, что я пострадал физически. Подозреваю, что руководству БТ было приятно к этой акции. Им, вероятно, очень хочется угодить мне с позором, чтобы другим было непонятно. Я ведь сказал свое отношение к существующему на телевидении проблемам. Кому это понравится?

От автора. Можно по-разному оценить произошедшее, но в данном случае все кажется уж очень странным. Особенно действия руководства. Слишком много видится мне совпадений и уж очень явственно торчит из кустов "роль". Или барабан.

ПРОТОКОЛ № 4059
медико-психиатрического освидетельствования для установления факта употребления алкоголя в состоянии интоксикации
03.05.2001
1. Фамилия, имя, отчество: Довль, Алексей Владимирович
Возраст (год рождения): 1976
Где и кем работает: ГТТРЕ, редактор
Место проведения: ЦТБ, г. Минск
14. ЗАКЛЮЧЕНИЕ (содержит обязательное заключение о формулировке, правильности и т.д. в 13-дневный срок после подписания протокола освидетельствования)
14.05.2001

